

vanonderuit krant

Tweemaandelijke stadskrant januari - februari 2008 • jaargang 7 • n° 27

• voor een basisdemocratische én sociale aanpak
• redactie: Luc Van Espen, Stefaan Lanoo, Melinda De Vos, Bruno De Wit, Carlo Saelens, Mark Maes
• vu. Mark Maes - Willem Herreynsstraat 29 - 2800 Mechelen • Afgiftekantoor 2860 St.Kat.Waver • P209002

Zorgen we nog voor elkaar?

De Aarde warmt op.. de Samenleving verkilt (Mieke Vogels).

Wachlijsten in de zorg, kinderen die een rusthuis zoeken voor hun ouders, ouders op zoek naar opvang voor hun kinderen of jongeren met beperkingen, mensen in armoede... Het rijke Vlaanderen krijgt tal van sociale problemen niet opgelost. Yves Leterme lijkt zijn 'Rechtvaardigheidsagenda' ('eerlijke verdeling van de welvaart') reeds vergeten. Wordt er meer naar een staats hervorming uitgekeken? Arm Vlaanderen. Hiervoor heeft *vanonderuit!* een duidelijke 'non' over.

Ook lokaal laait de discussie over de 'kerntaken' hoog op. De kiezer heeft niet gekozen voor een kerntaken-bestuur, maar voor een *beter* bestuur! Het zijn niet die prioriteiten die een eerder *selecte* groep aanspreken. Als je de Mechelaars vraagt of de (kern-)stad er nu is op vooruitgegaan, zal bijna niemand nog durven beweren dat die vooruitgang ook nog een sociale dimensie moet krijgen. Zijn er dan helemaal geen sociale noden of meer kwetsbare bewoners? Zijn onevenwichten dan echt gewild?

Wat zijn dan wel die 'kerntaken'? Meer spektakelstad met toeristische allures, opzienbarende verlichting van gebouwen, gratis evenementen zoals Maanrock, Park-pop, eindejaarsvuurwerk ...? Deze 'kerntaken' gaan gepaard met een afstotingsverschijnsel van alles wat een stad '**herbergend**' nodig heeft. Dit betekent o.a. dat de *sociale veiligheid* gegarandeerd wordt. Dit kan niet die veiligheid zijn die men met honderd camera's, politie te paard of overlasttaks wil verhogen, maar wel een constructieve benadering, vertaald in 'meer zorg voor elkaar'. Wanneer stadsbestuurders de stad zoveel mogelijk herbergend maken voor *iedereen* en niet enkel op 'middenstandmaat', of met omgevings-*onvriendelijke* en *onbetaalbare* wooninbreiding achter gesloten hekkens, **maar wel** met doorwaadbaarheid van straten en pleintjes dan zullen de bewoners elkaar *opnieuw vinden*. Vroeger kende men nog de ouders of burens die elkaar afwisselden voor de opvang van de kinderen, of voor hun begeleiding

naar nevenschoolse activiteiten. Dat is nu bijna onbestaande, want mensen zijn vandaag veeleer op zichzelf aangewezen. 'De wereld' kennen we via internet maar onze eigen buurt verliezen we uit het oog. De steeds *harder werkende Vlaming* moet wel mogelijkheden krijgen om *vrij en/of tijdelijk* te kiezen in verschillende

arbeidsstelsels zoals deeltijds werken, tijds- en zorgkrediet enz. Zo kan er ruimte ontstaan om zélf verantwoordelijkheid te nemen en zélf te beslissen over echte prioriteiten in het leven: we moeten tijd hebben om met elkaar te **kunnen** omgaan, om voor elkaar te zorgen.

Het zou deugddoend kunnen zijn indien wij het patroon doorbraken waarbij buurten overdag leeg zijn, en na zes uur 's avonds bevolkt worden door oververmoeide, gestreste, gespannen en lastige mensen die niet langer 'tijd' hebben en zelfs geërgerd zijn als iemand hun favoriete parkeerplaats heeft ingenomen. Dit is immers een ander soort '*onveiligheidsgevoel*' dan datgene waar men al te graag de mond van vol heeft.

Momenteel worden al te veel pasklare oplossingen - zelfs als vanzelfsprekend! - verwacht die minder en minder de eigen verantwoordelijkheden aanspreken en meer en meer de vinger wijzen naar de overheid, vzw's, diensten en privé-initiatieven.

Het lijkt ons wel wenselijk dat 'een goed bestuur' werk maakt van o.a. een flexibele en voldoende ondersteuning in de kinderopvang en dit op basis van een algemene solidariteit onder de mede-bewoners van een stad. Mensen moeten echter wel zelf keuzes kunnen maken in vrijheid én verantwoordelijkheid:

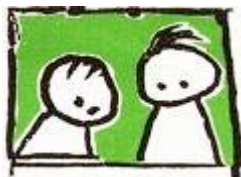
Medeverantwoordelijkheid, het geeft voldoening!

We moeten allemaal kinderen opvangen

Ook *vanonderuit!* bleef niet onberoerd bij het bericht van de twee Mechelse Schepenen Kristl Strubbe (Financiën, Open VLD) en Rita Janssens (Schepenen van o.a. Kinderopvang, SP.A), die het met elkaar publiekelijk niet eens zijn over al of niet *Stedelijke* kinderopvang.

Strubbe ziet *communisme* in Janssens' voorstel. De vrouw die *kapitalisme* als de ware weg ziet kan blijkbaar moeilijk die dingen uit elkaar halen. Misschien heeft zij haar mening onvoldoende kunnen argumenteren, zodat er ook weinig begrip voor kan groeien. Janssens lijkt constructieve bedoelingen te hebben, maar van waaruit vertrekt haar oprisping en hoe zal die gemeenschapsdienst er dan uitzien?

Vanonderuit! sprokkelde de meningen 'binnenshuis' bijeen. Samengevat kunnen wij zeggen dat 'we allemaal kinderen moeten opvangen'.

Kerntaken, gemeenschap-taken en het PPS-monster

Als Kristl Strubbe stelt dat kinderopvang geen kerntaak is voor 't Stad, dan kunnen de werknemers van de twee

stedelijke(!) kinderopvangdiensten alvast hun syndikale vlaggen terug bovenhalen. Want enkele jaren geleden speelde het toenmalige college - ook VLD, maar dan zonder SP.A - met het idee heel de boel te privatiseren want... geen *kerntaak* voor 't Stad. Zo werden de onderhoudsdiensten van het stadhuis geprivatiseerd met slechtere voorwaarden, werd het 'gasthuis' afgestoten, het plaatsen van verkeersborden afgestoten en als ze zouden kunnen zou ook nog de brandweer geprivatiseerd worden: haar ambulancedienst gebeurt al door privé-firma's die ook opereren in de spoeddiensten van ziekenhuizen (bv Ambuce). Als men nog verder gaat privatiseren en afstoten dient de vraag gesteld te worden *wie straks het licht gaat uitdoen in het stadhuis?*

Na de acties door het personeel en sympatisanten en families werd het dossier maar in de koelkast gestoken. Uiteraard om het er nadien weer uit te halen. Rita Janssens, nu Schepenen maar toen aan de andere kant

Kwaliteit en betaalbaarheid van de opvang

Er is zeker en vast een grote behoefte aan kwalitatieve en betaalbare kinderopvang. Die opvang is sociaal én economisch

essentieel geworden in een samenleving van tweeverdieners. Maar er zijn niet alleen tweeverdieners op de wereld, er zijn ook alleenstaande ouders, en kinderopvang is véél meer dan opvang alleen. Er bestaat een zeer ruim basisaanbod aan kinderopvang in Vlaanderen dat georganiseerd, gereguleerd en gecontroleerd wordt door een sterk uitgebouwde (en relatief betaalbare) structuur zoals van de Overheidsinstelling Kind en Gezin.

Maar voor Kristl Strubbe is kinderopvang dus géén primaire taak voor een stad. Moet een Stadsbestuur daar dan helemaal niet aan deelnemen?

Eerst moet er gekeken worden of het bestaande kwalitatieve aanbod - binnen de bestaande 'privé'-structuren - waar nodig - verruimd kan worden.

Voor alles moet natuurlijk de flexibilisering van ons economisch model en aldus onze manier van samenleven (leven we eigenlijk nog *samen*, wanneer we onze

van de barricades, wil een beetje de kool en de geit sparen omdat zij ook de gevangene is van de neoliberale 'logica' dat "er geen geld is".

Is zij voor een sterke *openbare* kinderopvang? Of mikt zij ook voor de stedelijke kinderopvang op een Privaat-Publieke-Samenwerking (PPS)? Zo ja, dan is er dringend actie nodig want het vroegere OCMW-ziekenhuis was ook omgevormd tot een 'Autonome vereniging' als eerste stap naar het opdoeken.

PPS staat niet altijd voor 'betaalbaar': zo is de prijs van het zwembad in het Leuvense de hoogte in gegaan. (*n.v.d.r.: PPS zit ook al in het bestuurlijk achterhoofd als het over het Mechelse nieuwe zwembad of het te koop staande Mechelse Zwempaleis gaat*).

Janssens belooft ook kapitaalssubsidies te geven aan zogenaamde mini-crèches. Is het niet beter om eerst en vooral met ons belastinggeld de bestaande stedelijke kinderopvang te financieren en te verbeteren?

Het is zeker dat flexibiliteit, die het kapitalisme vandaag van de werknemers eist, deze 'behoeften' creëert. Dit gaat ook op voor het fileprobleem, de veelvuldige ongevallen met vrachtwagens, het ozongevaar,...Er is dus nog veel werk aan de winkel.

Al lijken de voorstellen van Janssens constructief, we willen dat ze met enige voorzichtigheid bekeken worden.

kinderen straks om 6 u 's morgens in de kinderopvang willen 'dumpen'?) in vraag gesteld worden. Dit invraagstellen is zeker een primaire taak voor *Vanonderuit!*

Nu het gesprek tot de kerntaken van de overheden is verengd, is de kernvraag : waarmee zijn onze kindjes en hun ouders het beste af? En dan: wie levert kwalitatief de beste dienstverlening? In feite zijn de ouders of ouder zelf de eerstgeplaatsten om hierover een oordeel te vellen. Waarom kan er hierover eerst geen breed maatschappelijk debat gevoerd worden, waarom kan bvb. het **middenveld** hierover niet worden gehoord?

Tweede aspect is de 'prijs-kwaliteit'-verhouding. Voor niets gaat enkel de zon op. Kinderopvang is een zeer delicate en complexe materie die heel veel aandacht en superstructuren vereist.

Het privé-initiatief vult zeker een groot stuk de behoeften in. Bestaande instanties op overkoepelend niveau (bvb Kind en Gezin) zorgen voor heel wat van de extra omringende taken die bij het organiseren van kinderopvang komen kijken. Verder zijn er gelukkig nog heel wat mensen (veelal vrouwen) die op basis van liefde voor kleine kinderen deze taak voor een toch wel matig extraatje op zich nemen.

Moeten we niet vermijden dat alles gesubsidieerd en van stads- of staatswege georganiseerd wordt? Het moet zoveel mogelijk gaan om zo direct mogelijke banden tussen organiserende kindzorg en de betrokken ouder. Uit ervaring weten we dat de kwaliteit van de stedelijke kinderkribbes behoorlijk is, vergelijkbaar met enkele kleinere kribbes. Bij de kleine kribbes staan 2 of 3 personen in voor alles : administratie, koken, poetsen en de kinderen. De accommodatie en omkadering is niet te vergelijken met die van de stedelijke kinderkribbes. Wat doen de ouders tijdens de

Wat wel en wat niet met gemeenschapsgeld?

De discussie kan je opentrekken door na te gaan wat dan wel door het stadsbestuur wordt gesubsidieerd, en wat overgeheveld is

naar bovenlokale andere overheden om er aldus besparend van af te komen.

Wat is er gebeurd met het stedelijk onderwijs? De leuke wijkschooltjes waar ouders en kinderen een verband ontwikkelden, een samenhangingsgevoel deden ontstaan. Waarom moet een stedelijke overheid geld pompen in de infrastructuur voor voetbalploegen? Waarom zou dat tot de kerntaken behoren? Kijk eens rondom je: welke taken de overheid (privé) laat doen

Belastingsverlaging versus sociale noden

Mechelen beschikt over twee Stedelijke kinderopvangdiensten, voor de rest bestaan er nog private kinderopvangmogelijkheden onder toezicht van 'Kind en gezin'. Ofwel zeggen we tegen de mensen, net zoals Kristl Strubbe in haar opiniestuk in De Morgen van 19 januari, dat het stadsbestuur de belastingen wil blijven verlagen en dat ze dat op termijn alleen kan volhouden als ze zich concentreren 'op de kerntaken' die een overheid op zich moet nemen. En dus moeten we die handel sluiten en afstoten! Ofwel zeggen we dat er sociale noden zijn die ingevuld moeten worden en waar belastingsgeld (overheidsgeld, belasting op grote fortuinen,) voor nodig is. Kinderopvang is immers een sociale nood.

Als de liberalen in deze stad ons willen wijsmaken dat ze de belastingen willen *blijven* verlagen, dan vraag ik mij af wanneer de *eerste* belastingverlaging er komt. Weet dat de Mechelse opcentiemen met 'peanuts' verminderd zijn, maar dat intussen de **overbodige** (o.m. door de 'aangepaste' prijs van de zakken voor restafval)

munales , o.a. Ivarem. In plaats van een dienst aan te bieden tegen kostprijs voor de inwoners van de betrokken gemeenten, strijken een aantal bedrijven fikse winsten op. In het geval van de huisvuilophaling worden de inwoners niet beloond voor de geleverde inspanningen, want ondanks het dalende volume stijgt de prijs zienderogen. Een ander voorbeeld van impact op het parkeer- en mobiliteitsbeleid zien we in Mechelen : er worden niet echt oplossingen aangereikt, alleen het territorium van Vinci wordt groter. En de Open Ruimte wordt verkwanseld tegen een snelheid als de kaalslag van het Regenwoud.

munales , o.a. Ivarem. In plaats van een dienst aan te bieden tegen kostprijs voor de inwoners van de betrokken gemeenten, strijken een aantal bedrijven fikse winsten op. In het geval van de huisvuilophaling worden de inwoners niet beloond voor de geleverde inspanningen, want ondanks het dalende volume stijgt de prijs zienderogen. Een ander voorbeeld van impact op het parkeer- en mobiliteitsbeleid zien we in Mechelen : er worden niet echt oplossingen aangereikt, alleen het territorium van Vinci wordt groter. En de Open Ruimte wordt verkwanseld tegen een snelheid als de kaalslag van het Regenwoud.

Mechelen : naast stad met kerntaken, stad van tweeverdieners?

Als men tweeverdieners naar Mechelen wil lokken geeft men een verkeerd signaal door de stedelijke kribbes af te stoten. We kunnen niet verwachten dat de privé-sector deze capaciteit op korte tijd kan invullen. Bovendien hebben privé-bedrijven al een behoorlijke impact op het beleid van intercom-

jaarlijkse vakantieperiode van de kleinere kribbes ? Voor die maand is het vaak zoeken naar een oplossing. Als er in de kleinere kribbes iemand ziek is, dan is dat direct merkbaar. De kinderen zijn daarvan de dupe.

Tijdens de vorige bestuursperiode heeft de christelijke zuil reeds geprobeerd om het laken naar zich toe te trekken (Stekelbees). Naar analogie met de ziekenhuizen in Vlaanderen zouden we op de duur ook in de kinderopvang een monopolie van de christelijke zuil hebben. Iedereen weet dat diversiteit en "concurrentie" een gezonde zaak zijn voor de "markt".

waar u en ik niet de minste prioriteit in zien. Geld dat je bvb. in een ondersteuningsprogramma voor kinderdagverblijven zou kunnen pompen.

Ook in de cultuursector wordt heel wat geld gepompt : er wordt de komende jaren o.a. heel wat geïnvesteerd in nieuwe infrastructuur.

In die sector zien we dat bepaalde projecten jaarlijks op een riante subsidie kunnen rekenen, terwijl vele kleine projecten in de kou blijven staan. De absurde bedragen die de overheid *à la Anciaux* neertelt voor de aankoop van bepaalde kunstwerken doet vragen rijzen !

Gezien de lange wachtlijsten voor sommige richtingen in de academie en het conservatorium is het aangewezen om hier wat meer middelen te voorzien: zo kan een grotere groep **actief** deelnemen aan de cultuurbeleving.

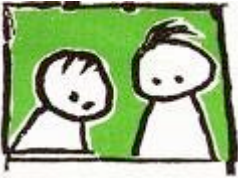
milieubelasting gewoon van naam veranderd is en voortaan 'algemene stadsbelasting' heet : 60 euro per gezin. Verder wordt met onze opcentiemen niet meer voor de riolering gezorgd, daar betalen we nu extra voor via onze waterfactuur, en reken maar dat het tarief hiervoor jaarlijks zal stijgen, iets wat men moeilijk met de opcentiemen kan doen.

De verschuiving van inning van de rioolbelasting werd slechts voor 30% gecompenseerd, wat dus een verhoging betekent met minstens 70 % ! Per gezin goed voor enkele tientallen euro ! (kijk uw laatste waterrekening maar eens na).

Er zijn nog andere kosten die de afgelopen bestuursperiode de lucht zijn ingeschoten zijn (laat maar eens een verkeersbord voor je deur plaatsen bij verbouwingswerken of verhuis).

Trouwens, de stedelijke kinderkribbes zijn niet gratis voor de gebruikers. Misschien kan de stedelijke overheid de kosten wat drukken door een beter beheer? Misschien is het nodig om de tarieven en het aftrekbare gedeelte wat aan te passen (moet wel op Vlaams niveau gebeuren)?

munales , o.a. Ivarem. In plaats van een dienst aan te bieden tegen kostprijs voor de inwoners van de betrokken gemeenten, strijken een aantal bedrijven fikse winsten op. In het geval van de huisvuilophaling worden de inwoners niet beloond voor de geleverde inspanningen, want ondanks het dalende volume stijgt de prijs zienderogen. Een ander voorbeeld van impact op het parkeer- en mobiliteitsbeleid zien we in Mechelen : er worden niet echt oplossingen aangereikt, alleen het territorium van Vinci wordt groter. En de Open Ruimte wordt verkwanseld tegen een snelheid als de kaalslag van het Regenwoud.

Kleinschaligheid in de opvang!

Dat is het wat *Vanonderuit!* aanspreekt! Enkel ter omkadering zijn diensten - op Vlaams niveau - vereist natuurlijk. Organisaties gaan dikwijls een eigen leven leiden. Oorspronkelijk goed bedoeld, maar de facto zijn ze er stilaan meer en

meer voor zichzelf en wordt het eerste doel, namelijk de reden waarvoor zij in het leven geroepen zijn, ondergeschikt aan het eigen voortbestaan. Men moet maar eens het oude boek van de Nederlandse filosoof Hans Achterhuis "De markt van welzijn en geluk" opnieuw ter hand nemen.

Samen verantwoordelijkheid nemen.

Er is een verband tussen 'wat sociaal nodig is' en 'een duurzame stedelijke ontwikkeling'. We hebben het gevoel dat enkel wat opbrengt nog belangrijk is, en dat de aandacht voor 'het sociale' fel achteruit boert. De overheid mag er zich niet goedkoop vanaf maken door grofweg te stellen dat ze hierin geen (ondersteunende) taak heeft, al was het alleen maar

logistiek. Ook het gegeven 'warme stad', of zojewil 'herbergende stad' (waar oubollige partijen in hun verkiezingsvoorbereiding koud mee goochelden zonder er écht een bedoeling mee te hebben) is in dit verband te noemen. Onder die *warme noemer* moeten zowel het (kleinschalige) privé-initiatief én de Openbare dienstverlening hun ding samen-doen. Gemeenschapsgeld kan niet alleen dienen voor de verfraaiing van de (binnen-)stad, noch enkel voor het welzijn van een beperkte groep mensen die zich wel een onthaalmoeder kunnen permitteren en aldus niet op een opvangwachlijst te vinden zijn.

De toekomst is voor iedereen: laat ons de kinderen samen opvangen.

1 jaar Speakers' Corner: het woord weer openbaar! Zeg ook eens uw gedacht.

De publieke ruimte is van ons allemaal en het publieke debat heel belangrijk. Dat was de boodschap toen *vanonderuit!* in januari 2007 de *speakers' corner* opzette.

Sindsdien passeerden vele sprekers, die allerlei aansneden. Niet in het minst was er de roep naar een betere politiek. Af en toe bleven voorbijgangers even luisteren, en hielden zich niet in om ook hun wederwoord te doen klinken.

We gaan er dan hoedanook mee door. Als je even tijd hebt... kom eens luisteren naar wat Mechelaars te vertellen hebben. Of klim zelf eens op de bierbak. Je mening kan naar believen worden uitgebracht. En wie weet.. wordt er ten Stadhuize iets van opgevangen?

De *Speakers' Corner Mechelen* - als een herwaardering van het woord en de vrije meningsuiting - gaat altijd de **laatste zaterdag** van de maand door, om **5 voor 12** op de Grote Markt ter hoogte van Opsinjoor.

De *Speakers'-Corner-idee* krijgt niet alleen in Vlaanderen vaste voet. Ook in Nederland en Denemarken groeit een soortgelijk initiatief aan.

Hoezo *vanonderuit* ?

Vanuit de stelling dat het **hoog tijd is voor meer democratie** blijft *Vanonderuit!* de aspiraties van het lokale bestuur op de voet volgen. Het beleidsakkoord omvat immers veel beslissingen waar u en ik niet de minste keuze over hebben kunnen maken. Evenmin zijn vele bovenlokale beslissingen democratisch niet te pruimen. Om de tegenstroom verder te ontwikkelen zoekt *Vanonderuit!* andere democratische 'waakhonden'.

Blijf ons volgen in deze en volgende *vanonderuitkranten* en op onze site www.vanonderuit.be.

Met de **vanonderuitkrant** willen we vooral mensen bevragen, hen een mogelijkheid geven om zich uit te spreken, bij beleids mensen het sociale in herinnering brengen en actie voeren voor een duurzame stedelijke ontwikkeling zoals wij het zien.

Wil je meedenken of meedoen, geef dan een seintje : **tel. 015/42 09 18** of info@vanonderuit.be. Daar kan je ook je **reactie(s)** kwijt. De vorige edities van de **vanonderuitkrant** vind je op www.vanonderuit.be, waar je ook de visie kan lezen van deze jongste Mechelse beweging.

Hoe *vanonderuit!* in 2008 steunen?

Je kan ons steunen door € 5 (of extrasteun: € 10) op rekeningnummer 737-0176864-76 over te schrijven voor een abonnement van 5 keer de *vanonderuitkrant*, met vermelding 'abonnement vanonderuit'. Bedankt!